

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 678

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 18 august 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 339 din 11 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (3) și (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	2-5
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
590.	— Decizie privind eliberarea domnului Cornel-Gabriel Ciocoiu, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne	5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
1.238.	— Ordin al ministrului transporturilor pentru publicarea acceptării rectificărilor aduse Rezoluției MSC.391(95) prin documentul MSC 95/22/Add.1/Corr.1 al Organizației Maritime Internaționale din 31 ianuarie 2017	6
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ		
21.	— Normă pentru modificarea Normei nr. 2/2013 privind calculul actuarial al contribuției anuale datorate de administratorii de fonduri de pensii private Fondului de garantare a drepturilor din sistemul de pensii private, aprobată prin Hotărârea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 3/2013	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 339**

din 11 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (3) și (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (3) și (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Nyako Iozsef, în Dosarul nr. 44.695/3/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal nr. 360D/2016.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Agenția Națională de Integritate, consilier juridic Georgiana Habără, cu delegație depusă la dosar, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției, ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 207 din 29 aprilie 2013, Decizia nr. 210 din 29 aprilie 2013, Decizia nr. 347 din 7 mai 2015 și Decizia nr. 550 din 16 iulie 2015. De asemenea apreciază că prevederile art. 53 din Constituție nu au incidență în cauză.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, arătând că există precedent jurisprudențial constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 2 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 44.695/3/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 91 alin. (3) și (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative. Excepția a fost ridicată de Nyako Iozsef într-o cauză având ca obiect anularea unui raport de evaluare privind existența stării de incompatibilitate, întocmit de Agenția Națională de Integritate.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia arată că dispozițiile art. 91 alin. (3) din Legea nr. 161/2003 prevăd că alesul local poate renunța la una dintre funcțiile deținute care atrag incompatibilitatea, însă nu stabilesc în mod clar forma actului de renunțare la una din funcții. Prin urmare, textul de lege nu prevede în mod expres ce formă îmbracă obligația ce trebuie îndeplinită de către persoana evaluată în scopul evitării stării de incompatibilitate și, ca atare, dispozițiile de lege criticate sunt confuze și neclare, nefiindu-i accesibil unui destinatar care nu are cunoștințe avansate în drept.

7. Cu privire la dispozițiile art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003 și cele ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, autorul excepției apreciază că, în materia incompatibilităților, nu este relevantă, în aplicarea pedepsei, gravitatea faptei care a dat naștere respectivei situații de incompatibilitate, singura măsură ce poate fi luată în legătură cu acest aspect fiind încetarea de drept a mandatului și interdicția ocupării aceleiași funcții timp de trei ani. Or, art. 53 alin. (1) din Constituție stabilește că exercițiul unor drepturi și al unor libertăți (în speța de față — exercițiul dreptului de a ocupa în mod liber o profesie și al dreptului de a fi ales) poate fi restrâns doar în situații excepționale, printre care se poate număra și aplicarea unei sancțiuni administrative. Însă, alin. (2) al aceluiași articol impune ca respectiva sancțiune să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății. Prin urmare, autorul excepției susține că, din interpretarea dispozițiilor art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, se poate constata că acestea nu permit organelor abilitate să procedeze la o analiză a proporționalității măsurii, întrucât au la îndemână o singură sancțiune ce poate fi aplicată, indiferent de gravitatea faptei ce a dat naștere respectivei situații.

8. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal** apreciază ca neîntemeiată

excepția. Astfel, instanța nu poate reține lipsa de claritate, accesibilitate și previzibilitate a art. 91 alin. (3) din Legea nr. 161/2003, fiind o chestiune de interpretare, iar în ceea ce privește alin. (4) nu se poate susține o încălcare a principiului proporționalității, întrucât încetarea de drept a mandatului de ales local este o consecință a încălcării regimului incompatibilităților pentru funcțiile de demnitate publică, iar înlăturarea acestei incompatibilități se poate face prin restabilirea situației anterioare, starea de incompatibilitate fiind un impediment în exercitarea în continuare a mandatului de ales local și un viciu al actelor adoptate în această calitate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie. Astfel, arată că incompatibilitățile au menirea de a asigura transparența funcției publice și constituie un important instrument de prevenire a corupției și o garanție a exercitării cu imparțialitate a funcției publice și, prin urmare, atât dispozițiile art. 91 alin. (3) și (4) din Legea nr. 161/2003, cât și cele ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 pornesc de la prezumția existenței unei stări de pericol pentru exercitarea demnității publice, pericol care rezultă din cumulul unor funcții/calități/ocupații.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 91 alin. (3) și (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, având următorul cuprins:

— Art. 91 alin. (3) și (4) din Legea nr. 161/2003:

„(3) *Alesul local poate renunța la funcția deținută înainte de a fi numit sau ales în funcția care atrage starea de incompatibilitate sau în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. Alesul local care devine incompatibil prin aplicarea prevederilor prezentei secțiuni este obligat să demisioneze din una dintre funcțiile incompatibile în cel mult 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.*

(4) *În situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile în termenul prevăzut la alin. (3), prefectul va emite un ordin prin care constată încetarea de drept a mandatului de ales local la data împlinirii termenului de 15 zile sau, după caz, 60 de zile, la propunerea secretarului unității administrativ-*

teritoriale. Orice persoană poate sesiza secretarul unității administrativ-teritoriale.”;

— Art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010: *„Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate.”.*

14. În opinia autorului excepției, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5), care reglementează statul de drept și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și normelor convenționale ale art. 6 cu privire la dreptul la un proces echitabil.

15. Cu titlu prealabil, Curtea constată că problema incompatibilităților privind aleșii locali a mai fost supusă controlului de constituționalitate și a statuat, cu valoare de principiu, că acestea reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice. Curtea a constatat că instituirea unei astfel de reglementări este impusă de necesitatea asigurării îndeplinirii cu obiectivitate de către persoanele care exercită o demnitate publică sau o funcție publică de autoritate a atribuțiilor ce le revin potrivit Constituției, în deplină concordanță cu principiile imparțialității, integrității, transparenței deciziei și supremației interesului public. De asemenea, instanța de contencios constituțional a reținut că încetarea mandatului intervine în temeiul legii în situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. A se vedea, în acest sens, Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 28 aprilie 2011, Decizia nr. 1.484 din 10 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 16 decembrie 2011, și Decizia nr. 396 din 1 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 19 noiembrie 2013.

16. Totodată, prin Decizia nr. 739 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 18 februarie 2015, Curtea a reținut că înlăturarea incompatibilității depinde de voința celui ales, care poate opta pentru una dintre cele două calități incompatibile. Astfel, nu se poate îndeplini o funcție publică care obligă la transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice, dacă, în același timp, o persoană este angrenată și în mediul de afaceri, întrucât cumularea celor două funcții ar putea duce la afectarea intereselor generale ale comunității și a principiilor care stau la baza statului de drept.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici, în esență, similare, respingând excepțiile de neconstituționalitate. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 483 din

21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 31 ianuarie 2014, Decizia nr. 309 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 4 august 2014, Decizia nr. 93 din 3 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 21 mai 2015, și Decizia nr. 664 din 8 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 3 februarie 2017.

18. Astfel, prin Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, soluționând excepția de neconstituționalitate a art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, prin raportare la prevederile art. 1 alin. (5) și art. 16 din Constituție, Curtea a constatat că teza a doua a acestor dispoziții este constituțională în măsura în care sintagma „*aceeași funcție*” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege. Având în vedere că instanța constituțională a constatat constituționalitatea textului criticat într-o anumită interpretare, ce rezultă direct din dispozitivul deciziei, prin ridicarea din nou a unei excepții de neconstituționalitate identice sub aspectul obiectului, dar și al criticilor de neconstituționalitate, se tinde la înfrângerea caracterului general obligatoriu al deciziei Curții Constituționale. Or, prezenta excepție de neconstituționalitate, deși se identifică prin același obiect [art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010], este distinctă sub aspectul criticilor de neconstituționalitate formulate, astfel încât Curtea urmează a examina constituționalitatea acestor prevederi de lege.

19. În continuare, Curtea reține că dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 au mai fost supuse controlului de constituționalitate și, prin mai multe decizii (de exemplu, Decizia nr. 114 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 13 mai 2016), a respins excepțiile de neconstituționalitate. Astfel, Curtea a statuat, în esență, că aceste dispoziții de lege instituie, în cazul persoanei eliberate sau destituite din funcție ca urmare a săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de lege sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate, sancțiunea decăderii din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor Legii nr. 176/2010, pentru o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnității publice respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Curtea, în contextul normativ de stabilire a unor interdicții în ceea ce privește funcțiile și demnitățile publice, a reținut că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 instituie reguli specifice referitoare la ocuparea funcțiilor eligibile. Astfel, interdicția de a mai ocupa aceeași funcție eligibilă pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului reprezintă o sancțiune cu natură juridică distinctă, Curtea statuând că reglementarea supusă controlului de constituționalitate se integrează scopului legii — asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale. De altfel, potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție, „*Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii.*”

20. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că stabilirea în concret a stării de incompatibilitate a alesului local revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului legii de asigurare a imparțialității, protejare a interesului social și evitare a conflictului de interese. În acest sens sunt Decizia nr. 167 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 12 iunie 2015, Decizia nr. 114 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 13 mai 2016, și Decizia nr. 774 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 16 martie 2017.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Distinct de cele menționate, Curtea nu poate reține susținerea potrivit căreia dispozițiile art. 91 alin. (3) și (4) din Legea nr. 161/2003 sunt lipsite de claritate. Potrivit jurisprudenței Curții relative la art. 1 alin. (5) din Constituție, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013). Ca atare, din analiza textelor de lege deduse controlului de constituționalitate, Curtea constată că acestea îndeplinesc cerințele mai sus menționate, fiind norme clare și previzibile, care stabilesc cât se poate de precis conduita aleșilor locali.

23. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 53 alin. (2) din Constituție, Curtea reține că stabilirea cazului de incompatibilitate nu constituie, în realitate, o restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți, ci o garanție de natură să confere o autoritate morală de necontestat persoanelor care îndeplinesc funcții publice, prin asigurarea imparțialității, protejarea interesului social și evitarea conflictului de interese (a se vedea în acest sens Decizia nr. 304 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 22 iulie 2013). Ca atare, nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de art. 53 din Legea fundamentală și, prin urmare, norma constituțională invocată nu are incidență în cauză.

24. Sub aspectul invocării art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea observă că lipsește explicitarea pretenției relații de contrarietate a dispozițiilor de lege criticate față de acestea. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 prevede că „*Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți*” (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, și Decizia nr. 464 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 11 noiembrie 2014).

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nyako Iozsef, în Dosarul nr. 44.695/3/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 91 alin. (3) și (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Bianca Drăghici

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Cornel-Gabriel Ciocoiu, la cerere,
din funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne**

Având în vedere Cererea domnului Cornel-Gabriel Ciocoiu, transmisă prin Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 17.072 din 18 august 2017, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.579 din 18 august 2017,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cornel-Gabriel Ciocoiu se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne.

PRIM-MINISTRU

MIHAI TUDOSEContrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 18 august 2017.

Nr. 590.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru publicarea acceptării rectificărilor aduse Rezoluției MSC.391(95) prin documentul MSC 95/22/Add.1/Corr.1 al Organizației Maritime Internaționale din 31 ianuarie 2017

Având în vedere Ordinul ministrului transporturilor nr. 707/2016 pentru publicarea acceptării Codului internațional privind siguranța navelor care utilizează gaze sau alți combustibili cu punct de aprindere scăzut (Codul IGF), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.391(95) a Comitetului de siguranță maritimă din 11 iunie 2015,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se publică rectificările aduse Rezoluției MSC.391(95) prin documentul MSC 95/22/Add.1/Corr.1 al Organizației Maritime Internaționale din 31 ianuarie 2017, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Alexandru-Răzvan Cuc

București, 9 august 2017.
Nr. 1.238.

ANEXĂ

ORGANIZAȚIA MARITIMĂ INTERNAȚIONALĂ

COMITETUL DE SIGURANȚĂ MARITIMĂ

Sesiunea a 95-a

Ordinea de zi punctul 22

MSC 95/22/Add.1/Corr.1

31 ianuarie 2017

Original: engleză

RAPORTUL

Comitetului de siguranță maritimă privind cea de-a nouăzeci și cincea sesiune a sa Rectificări

ANEXA 1

REZOLUȚIA MSC.391(95)

(adoptată la 11 iunie 2015)

ADOPTAREA CODULUI INTERNAȚIONAL PRIVIND SIGURANȚA NAVELOR CARE UTILIZEAZĂ GAZE SAU ALȚI COMBUSTIBILI CU PUNCT DE APRINDERE SCĂZUT (CODUL IGF)

ANEXĂ

CODUL INTERNAȚIONAL PRIVIND SIGURANȚA NAVELOR CARE UTILIZEAZĂ GAZE SAU ALȚI COMBUSTIBILI CU PUNCT DE APRINDERE SCĂZUT (CODUL IGF)

- 1 Rectificare fără obiect în limba română.
- 2 La paragraful 5.3.4.2, ecuația „ $f_v = 0,2 - 0,2 \cdot ((H - d) - 7,8/4,7)$ ” se înlocuiește cu ecuația „ $f_v = 0,2 - (0,2 \cdot ((H - d) - 7,8/4,7))$ ”.
- 3 Rectificare fără obiect în limba română.
- 4 Rectificare fără obiect în limba română.
- 5 Rectificare fără obiect în limba română.
- 6 În nota de subsol la paragraful 9.4.10, cuvintele „Valvula trebuie prevăzută cu un mecanism cu întârziere” se înlocuiesc cu cuvintele „Valvula ar trebui prevăzută cu un mecanism cu întârziere”.
- 7 Rectificare fără obiect în limba română.
- 8 Rectificare fără obiect în limba română.
- 9 La paragraful 11.7.1, cuvintele „puțul de ventilație al sistemului pentru stocarea combustibilului situat sub punte” se înlocuiesc cu cuvintele „puțul de ventilație a spațiului cu racordurile tancului și în spațiul cu racordurile tancului”.

10 La paragraful 12.3.3.2, cuvintele „sunt detectate concentrații de gaz de peste 40% LEL” se înlocuiesc cu cuvintele „este detectată o concentrație de gaz de peste 40% LEL”.

11 Rectificare fără obiect în limba română.

12 La paragraful 14.3.7, cuvintele „în caz de nivel scăzut al lichidului” se înlocuiesc cu cuvintele „în caz de nivel scăzut critic al lichidului”.

13 La paragraful 15.4.10, cuvintele „în caz de nivel scăzut de lichid” se înlocuiesc cu cuvintele „în caz de nivel scăzut critic al lichidului”.

14 Rectificare fără obiect în limba română.

15 La paragraful 15.11.4, în cea mai din stânga celulă a rândului patru din tabelul 1, cuvintele „Detectarea incendiului în puțul de ventilație a sistemului de stocare a combustibilului situat sub punte” se înlocuiesc cu cuvintele „Detectarea incendiului în puțul de ventilație a spațiului cu racordurile tancului și în spațiul cu racordurile tancului”.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

NORMĂ

pentru modificarea Normei nr. 2/2013 privind calculul actuarial al contribuției anuale datorate de administratorii de fonduri de pensii private Fondului de garantare a drepturilor din sistemul de pensii private, aprobată prin Hotărârea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 3/2013

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. c), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2) și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 17, 36 și 37 din Legea nr. 187/2011 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului de garantare a drepturilor din sistemul de pensii private,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 9.08.2017,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

Art. I. — Norma nr. 2/2013 privind calculul actuarial al contribuției anuale datorate de administratorii de fonduri de pensii private Fondului de garantare a drepturilor din sistemul de pensii private, aprobată prin Hotărârea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 3/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 12 martie 2013, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Calculul necesarului Fondului de garantare se efectuează anual, până la data de 31 ianuarie N , folosind istoricul existent de date înregistrate până la data de 30 septembrie $N-1$, interval închis, unde N = anul de referință pentru care se face calculul.

(2) Datele necesare calculului pentru anul N sunt transmise de către administratori anual, până la data de 10 octombrie a anului $N-1$, în forma specificată în anexa care face parte integrantă din prezenta normă.”

2. La articolul 11, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Rezerva tehnică aferentă unui fond de pensii private reprezintă diferența dintre valoarea rezervei totale și valoarea provizionului tehnic:

$$R_{tehnica}^{fondul_x} = R_{totală}^{fondul_x} - P_{tehnic}^{fondul_x},$$

unde:

$R_{fondul_x}^{tehnica}$ = rezerva tehnică a fondului x ;

$R_{fondul_x}^{totală}$ = rezerva totală a fondului x ;

$P_{fondul_x}^{tehnic}$ = provizionul tehnic al fondului x .”

3. La articolul 14, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Rezerva totală și provizionul tehnic se calculează ca sumă a tuturor rezervelor individuale, calculate pentru fiecare participant în parte:

$$R_{totală}^{fond_x} / P_{tehnic}^{fond_x} = \sum_{i=1}^N R_{(i)},$$

unde:

$R_{fond_x}^{totală} / P_{fond_x}^{tehnic}$ = rezerva totală și provizionul tehnic la momentul calculului;

$R_{(i)}$ = rezerva individuală a participantului i la momentul calculului;

N = numărul total de participanți ai fondului de pensii private.”

4. Articolul 21 se abrogă.

Art. II. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Leonardo Badea

București, 10 august 2017.

Nr. 21.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

